WUORIKAUTISET

Paakirjoitus

Joka kerta se on yhtä haasteellista ja joka kerta se jää aina viimeiseksi. Juurikin tän osan kirjoittaminen. Mitä sanottavaa voi olla siinä vaiheessa, kun on järettömän laiskottelun jälkeen saanut lehden lähes painoon ja sitä tarkastaessaan huomaa, että kakkos-sivulta puuttuu aihe. “Ei ny v***u“.

Onneksi on olemassa Rapujuhlat, virkistää mieltä, eiku. Ainakin Vuoden Rapu titteli pääsi ihan oikeaan osoitteeseen. Varmasti. Kai siellä muutama puoliravun ansainnuttakin olisi ollut... Ja allekirjoittanut ei myönnä aloittaneensa “Oopperassa“ väärin. Niin, ja niistä rapujuhlista saa lukea lisää sitten seuraavassa numerossa. Rapu kyllä pällistelee viimeisellä aukeamalla.

Sitä siistimpää juhlaa odotellessa...

2 Pääkirjoitus
3 Sisällys / Toimitus
4 Puhiksen Pöhinät
5 Fuksiväbän Tervehdys
6 Aimo Mikkola
7 Puujalkailua Huiputusyliopistohengessä
8 Persoonallisuustesti
10 Itku Sorbuksesta
12 Emännän Testamentti
14 Fuksisitsit
16 Takahuoneen Muodonmuutos
18 Toimarin haastattelu
19 Vuoden Rapu

Toimitus

Jussi Alantie
Minna Alantie
Iita Kejonen
Jenni Kivi
Lotta Lehikoinen
Ville Touronen
Timo Tuominen
Tapio Koukkari
Maria Leikola
Sara Parikka

Kiitokset:
Marleena Ahonen
Essi Puustinen
Juhani Wallenius
Maria Helle
Vuoden Rapu

Julkaisija/osoite:
Vuorimieskilta
Vuorimiehentie 2
02150 Espoo

Puhiksen Pöhinät

TERVEHDYS NORSUNNAHKATORNISTA!

Kiireen ja juhlien täyteinen syksy on vahvistanut raadin kestävyyttä entisestään. Se on onneksi loppukevään tiukan Kesäkuntoon –harjoitusohjelman jäljiltä palautunut takaisin alkuvuoden Kotimaanpitkän tasolle.

Syksy alkoi ensimmäistä kertaa järjestettävillä perinteisillä Raatisitseillä, joka kokosi Smökkiin Vuorimieskillan raateja vuosilta 1990-2010. Tunnelma oli mitä mahtavin, eikä Vuorimies onneksi miksikään muutu vaikka menisi vahingossa vaikka valmistumaan. Seuraavana päivänä olikin sitten vuorossa normaalia pirteämpi fuksien Waraslähtö eiku!

Fuksit eivät onneksi syöneet
Essiä ja heidät on jo onnistuneesti integroitu (aivopesty)

vahvaksi osaksi Vuorimieskiltaa. Laulu raikasi ja pienivesi virtasi fuksisitseillä (jotka ovat legendan mukaan vuoden parhaimmat fuksisitsit). Kiltahuonekin ollut aivan tukossa fukseja, hyvä näin! Hyvästä materiaalista saa mahtavia kiltalaisia, mutta aika näyttää ylennetäänkö lähestyvässä Koeporauksessa fukseja Vuorimiehiksi. Mulla on vahva luotto sillä on ne fuksipallerot vaan taas niin ihania!

Ainiin! Jo muinaiset Vuorimiehet kävivät ekskursiolla 80-luvulla. Silloin pyydettiin muuan nimeltä mainitsematonta lentoyritystä sponsoroimaan kiltaa matkanteossa. Tähän suostuttiin sillä ehdolla että Vuorimiehet pitäisivät koko ekskursion ajan tämän yrityksen värisiä haalareita. Mysteeri Vuorimiesten Kaljakorinsinisen värin taustalla selvisi.

Kiltamme hienona Vuosijuhlapäivänä tapahtunutta: Vuorimiehet ampuivat Mainilan laukaukset, Vuorimiehet eivät katsoneet Salattujen elämien 1000. jaksoa, Vuorimiehet vihdoin ryöstivät Tutankhamonin haudan ja jaloina ihmisinä Vuorimiehet luonnollisestikin vapauttivat Mongolian Kiinan ikeen alta.

Tule siis katsomaan vuosijuhliimme
Vuosijuhliin mitä legendaarista Vuorimiehet tänä vuonna tekevät.

Vuorimies voittaa aina.

Puhiksenne

Marski

Fuksivääpelin Tervehdys

Olipa kerran pieni fuksityttö, joka saapui Waraslähtöön hieman myöhässä. Jännitys oli suuri, kun hän punaisten tiilirakennusten lomitse liittyi sinisenkirjavaan joukkoon. Ilta sujui mukavasti, vaikka ihmetystä aiheuttikin vanhempien tieteenharjoittajien viuhahtelu ja odottamaton, rennon leppoisa ilmapiiri. Ensimmäisenä koulupäivänä hän pääsi istumaan tuttujen kasvojen viereen A-salin nariseville penkeille ja ilta vei mukanaan teekkarimaailman temmellyksiin. Koko viikko oli täynnä mukavaa tekemistä ja harmistusta aiheutti vain se, että vantaalaisena hän joutui lähtemään kesken menon ja meiningin viimeisellä bussilla kotiin.

Teekkaritapahtumista toiseen, sekä Otaniemessä että muualla Suomessa, on tätä tyttöä vienyt halu olla iloisten ja reippaiden ihmisten seurassa. Uudet kokemukset ovat valloittaneet pienen mielen ja huumanneet jatkamaan taivallusta teekkareiden maailmassa – maailmassa, josta on tullut hänelle rakas koti.

Tänä syksynä entinen fuksi, nykyinen teekkari, on astunut saappaisiin, jotka ovat lukuisten tapahtumien järjestämisestä kuluneet ja aina täynnä intoa toimia fuksien kanssa. Hänestä on tullut fuksivääpeli, vastuullaan jatkaa uuden fuksisukupolven teekkarikasvatusta parhaansa mukaan. Ja millaisia fukseja hän on kohdannutkaan! Ihania, innostuneita, rohkeita ja reippaita :) Mukaan mahtuu totta kai myös itsestään vähemmän melua pitäviä mukavia tyyppejä. Vääpelinä hän on saanut ylpeänä seurata uusien fuksipalleroisten intoa ja rohkeutta vallata kiltahuone itselleen.

Toivon että olette nauttineet ensimmäisestä kuukaudestanne Otaniemen aalloissa ja että löydätte fuksivuotenne varrelta lukuisia tapahtumia, joista on ilo kerätä fuksipisteitä. Perinteisesti ekana vuonna virtaa riittää aamun luennoille kömpimiseen iltariennoista huolimatta, joten ei ole huolta opiskelun jäämisestä jalkoihin! Muistattehan, että fuksien syksyn tärkein tentti kolkuttee jo oven takana? Lisätietoa tulossa, pysykää skarppina!

Tsemppiä opintoihin ja reipasta syksyn jatkoa! :)
Fuksivääpelinne

Essi

Aimo Mikkola

Vuosien 1974-1980 Oltermanni

Oulusta kotoisin oleva Amppa aloitti opintonsa Helsingin yliopiston matemaattis-luonnontieteellisellä linjalla vuonna 1936. Filosofian tohtoriksi hän valmistui vuonna 1949. Luotuaan pitkän uran Suomessa ja ulkomailla Aimo Mikkola toimi TKK:n geologian professorina vuosina 1958-1980. Lönkan baari ja Ampan sima ovat tulleet tutuiksi monille opiskelijapolville vappuisena traditiona heti Vappulounaan jälkeen. Professori Mikkolan jäädessä eläkkeelle muisti kilta Oltermannia nimeämällä geologian laboratorion käytävän Aimon kujaksi ja osaston pihalta alueen Aimo Mikkolan kansallispuistoksi.

Vuorimieskillan entistä Oltermannia, emeritus professori Aimo Mikkolaa muistaen

Vuorimieskilta

Puujalkailua huiputusyliopistohengessä

Kuten kaikki tietävät, on Sveitsillä kauppalaivasto ja Kekkonenkaan ei ollut aina kalju, niin on myöskin maailman ohuin kirjatitteli jaettava uudestaan. Huiputusyliopiston vastaus tähän on Biotuotetekniikan opinto-opas.

Samaan rakoon iskee myös kadun toisen puolen fuksit Kummeli-henkisesti: Me emme ole peejiikoo, me olemme BTT!

Kielitoimistokin on ottanut Huiputusyliopiston teemat vakavasti ja uudistanut suomenkielen sanastoa innovaatiohengessä:

- Lehtometsissä kulkijan täytyy olla varuillaan punkkien eli Biotuotetiaisten suhteen. Biotuotetiaisen purema voi johtaa biotuotetiasaivokuumeeseen

- Väinö Rikkilän perikunta on saanut huomautuksen kirjailijan viimeisen teoksen nimestä. Kielitoimisto vaatii sitä muutettavaks viipymättä muotoon Aikamiehet ja pabiotuotesi

- Biotuotero on yleensä viljasta vedessä tai maidossa keittämällä tehty paksuhko, juokseva ruoka.

- Biotuotekko on veitselle tyypillisen leikkaamisen lisäksi myös vuolemiseen kelpaava veitsityyppi, jota käytetään työkaluna ja teräaseena.

Loppukevennyksenä: Idolskakkonen ei halua jäädä enää muiden varjoon: Muutti nimensä Anna Biotuotteeksi (oik. Biotuotestjärvi) ja levymyynti lähti huimaan nousuun. Tarkkailijat ja asioista perillä olevat tietävät silti että tuote on ihan paska.

PERSOONAL

1.

1 a) lantioluut
b) lampaat ja puudelit sirkus-showssa
c) saappaat ja munuaiset
d) muu, mikä?

_____

2.

2. a) EP katsoo peiliin
b) ET löytää kadonneen kaksoisveljensä
c) naisen sukupuolielimet
d) muu, mikä?

_____

Jos vastasit väärin kysymykseen yksi, olet karvaton eläinten-vihaaja. Väärä vastaus kohtaan kaksi osoittaa, että olet terve. Jos osoitit heikkoa tietämystä kohdassa kolme, sinulla on liian vilkas mielikuvitus. Kun valitsit väärän vaihtoehdon kohdassa neljä, teit selväksi, ettet omista mielikuvitusta.

LISUUSTESTI

3.

3. a) jättiläiskuolemanrobotti
   b) Mining Jumbo
   c) Jeesuksen kasvot
   d) muu, mikä?

_____

4.

4. a) Assarin itse piirtämä vektoriavaruus
   b) Rantsun lattia 9 lokakuuta.
   c) Kasa
   d) muu, mikä?

_____

Oikeat vastaukset: 1) b, 2) a, 3) b, 4) d

Itku Sorbuksesta

JA PIENI SUURI SORBUS-KYSELY

Alkusanat

Elämme elokuuta vuotta 2010. Epäusko hiipii monen Otaniemen asukin ja asiakkaan tajuntaan: jo vuodesta 1935 saakka valmistettu kansallisjuoma, Sorbus, poistuu Alkon valikoimista. Kyyneleet valuvat poskillani samalla kun kesäsade rapisee Hesarin sivuille. Lyyhistyn mutaiselle Alvarin-aukiolle ja mieleni täyttyy synkkyydestä. Hyvä ystäväni ei enää palaa koskaan takaisin. Keskikalja tuo minulle vain kolmasosa-lohdun* kun yritän selvittää näitä pihlajanmarjan kitkeriä ja katkeria tuntemuksia.

**keskioluessa on noin 4,7 til- % alkoholia verrattuna Sorbuksen musertavaan 15 til- %.*

Sorbusta on tunnetusti jaettu Killan yleiskokouksessa arpajaispalkintona jo monta vuotta. Olisi siis hyvä hiljentyä hetkeksi näiden onnekkaiden Sorbus-voittajien kanssa muistelemaan tätä aina uskollista hedelmäistä juomaa Sorbus-kyselyn merkeissä.

Kysely

Kiltahuoneella tutkivaa journalismia harrastava kirjeenvaihtajamme *Jussi Alantie* vastasi Sorbuksesta näin:

1. Tiedättekö Sorbuksen valmistuksen loppuneen?
Kyllä vaan, eihän siltä tiedolta voinut näin alkoholipitoisessa sosiaalisessa ympäristössä välttyä.

2. Millainen oli ensikosketuksesi Sorbukseen?
En kyllä ihan tarkalleen muista, mutta olettaisin että etova.

3. Kuvaile Sorbuksen makua.
Kamala, makea, halpa, aavistuksen teollinen ja kamala.

4. Kuvaile Sorbuksen psykoaktiiviset vaikutukset.
En voi rehellisesti vastata, koska en ole milloinkaan nauttinut sellaisia määriä joilla voisi olla psykoaktiivisia vaikutuksia. Ellei tietysti sellaiseksi lueta sitä, että tekee mieli juoda ihan mitä tahansa muuta alkoholijuomaa, jolloin vaikutukset ovat kulloinkin nautitun alkoholin kaltaiset. Mutta yhteenvetona voisin sanoa, että en.

5. Miten Sorbuksen käyttö on vaikuttanut sinun päihteiden käyttöön? Mihin juomiin/päihteisiin olette siirtyneet Sorbuksen poistumisen myötä?
En tiedä johtuuko suoranaisesti Sorbuksen poistumisesta markkinoilta vai itselleen valehtelusta, mutta jotenkin fiilis että tulee juotua nykyään aika vähän. Sorbuksen poistumisen myötä olen siirtynyt juomaan niitä samoja juomia joita join silloinkin kun sorbusta oli tarjolla, eli mitä tahansa muuta kuin Sorbusta.

6. Herääkö vielä jotain muita mietteitä Sorbuksesta?
Vituttaa moinen messiasilmiö mikä kyseiseen moskaan liittyy. Kaikki on ihan jumalattomasti kaipaavinaan heti kun kerrotaan tuotteen poistuvan, vaikkei aiemmin taatusti koskaan harkinnutkaan sen ostamista esimerkiksi perjantainviettotarkoitukseen. Toisaalta, Jeesus ja Aleksis Kivi saivat maineensa vasta kuolemansa jälkeen, joten kuka tietää. En kyllä haluaisi mitään hullua sorbuskulttia rakentamaan pyhättöjään takapihalleni, olettaen että ovat originaalien Sorbus-opetuslasten kaltaisia ja hajuisia, hyi.

Pekka Virtanen esitti hieman positiivisempia näkemyksiä Sorbuksesta:

1. Tiedättekö Sorbuksen valmistuksen loppuneen?
Kyllä. Tiesin loppumisesta jo ennen varsinaista lopettamista.
2. Millainen oli ensikosketuksesi Sorbukseen?
ÄPY-gaalassa 2005(?) sai sorbus-skumppadrinkin ja lasin. Toimi yllättävän hyvin. Sitä ennen vain isojen poikien hurjissa dokailutarinoissa.
3. Kuvaile Sorbuksen makua.
Miellyttävä, marjamainen, helppo. Eli melkein taminen.
4. Kuvaile Sorbuksen psykoaktiiviset vaikutukset.
Psykoaktiiviset vaikutukset syntyvät runsaasta käytöstä sekä juomakädessä olevasta power balance -rannekkeesta, jonka mylarhologrammi tasapainottaa humalaa. Hyvät wibat.
5. Miten Sorbuksen käyttö on vaikuttanut sinun päihteiden käyttöön? Mihin juomiin/päihteisiin olette siirtyneet Sorbuksen poistumisen myötä?
Kysymyksessä on possessiivisuffiksivirhe, joten en suostu vastaamaan tähän.
6. Herääkö vielä jotain muita mietteitä Sorbuksesta?
Maksoi muistaakseni tasan vitosen joskus. Tällaisia tasarahajuomia soisi lisää.

Loppusanat

Artikkelia kirjoittaessa huomasin mielenkiintoisia korrelaatioita Sorbuksen käytön kanssa:

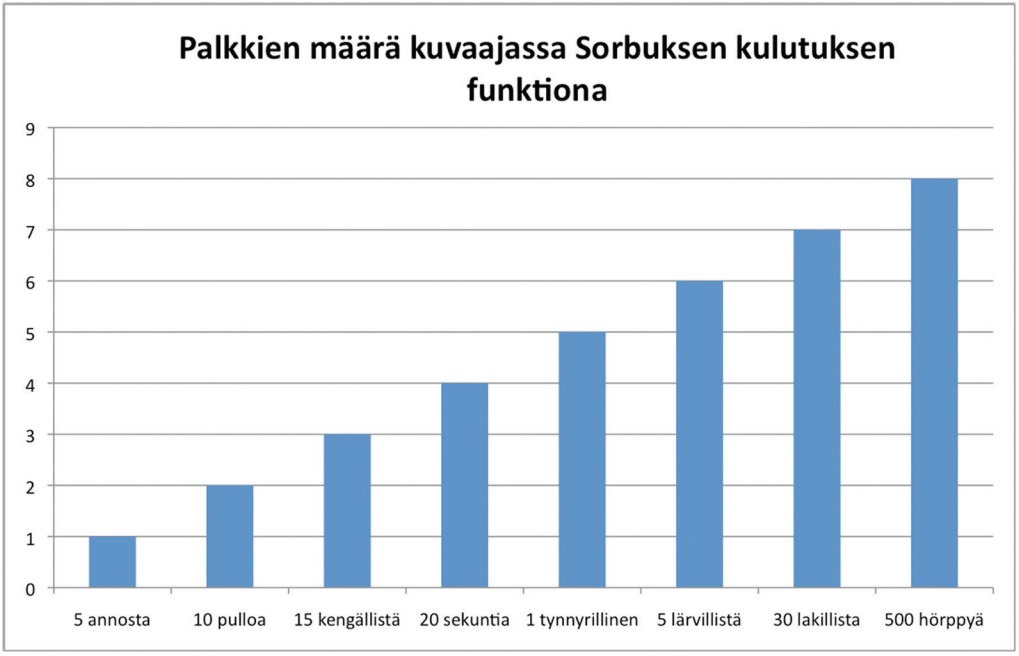

Emännän Testamentti

Vuorimenu

Kaivosmiehen koksit
-Mustamakkaranapit
-Salaattipedillä tarjoiltu
Tulinen senkka
-Jauhelihapata
Tomaattikastikkeessa
Jalapenoja
Papuja
Mausteita
-Tarjoillaan leivän kanssa
Vuorenpeikon hätävara
-Vuori şuklaanougatjäätelöstä
-Kermavaahdosta lumihuippu

Menu Anopille

Tuoreet korvasienet
-Kastikkeeksi auringossa kypsytettyä majoneesia
Tiskikonelohi tilliperunoilla
-Kypsennä lohifileet tiskikoneessa folioon käärittynä
-Perunoina kannattaa käyttää Tšhernobylin alueelta tuotuja - hehku luo juhlatunnelmaa
Lumikin omenapiirakka
-Mausteeksi suositellaan kanelia ja rotanmyrkkyä
-Päälle vaniljakastike

Budjettimenu

Metsämiehen keitto
-Vettä
-Havunneulasia pinnalle
Taiteilijan merenherkut
-Hummeri & uuniperuna tryffe litäytteellä
-Maalataan lautaselle
-Makaroonia ja hernemaissi paprikaa lautaselle
Opiskelijan omenaherkku
-Omenoita lafkan pihapuusta

Emännän säästövinkit

1.Kierrätä pullot: Kerää lasipullojen korkit talteen. Täytä tyhjenneet pullot X-tran cola-juomalla ja myy uudelleen ehtana merkkilimsana.
2.Säästä hygieniasta: Kerää käytetyt ja likaantuneet käsipaperit talteen. Pese, kuivaa, silitä ja laita takaisin käsipyyheautomaattiin.
3. Sitsiruoat saa helposti napattua Alepan roskalavalta edeltävänä yönä.

Fuksisitsit

Otarannan kerhotilan eteen alkoi kuudesta alkaen kerääntyä juhlallisen näköistä porukkaa. Pienen ulkona vilvoittelun jälkeen saimme vihdoin siirtyä sisälle lämpimään, jossa sitten ikkunat tietysti avattiin heti saavuttuamme. Ennen päätapahtumaa, fuksisitsejä, lämmittelimme vatsojamme kuohuviinillä. Suurin osa meistä fukseista odotti kiltisti, tulisiko se puhe, että pääsisimme kilistelemään. Reilun vartin päästä päätimme kuitenkin ottaa mallia isoista, joiden lasit taisivat siinä vaiheessa jo olla tyhjät.

Sitsit alkoivat seitsemän pintaan, jolloin istuttuamme laulu alkoi saman tien: ”Hyvät ystävät juhla voi alkaa, kasperille me nostamme jalkaa. Tääl ei juodakaan kolmosen kaljaa, meille viihdyn, suo shampanja vaan…” Katsoin muiden ahertelevan hädissään alkuruuan kimpussa, eli seurasin perässä (ja tämähän taisi olla hyvä päätös, nimittäin seuraava laulu tuli melkein heti edellisen perään).

Pääruokaa jouduimme odottelemaan varmasti yli tunnin verran, ja keittiökin taisi saada tästä huomautuksia laulujen avuilla. Ruuan saavuttua se oli kuitenkin

(yllätys) suhteellisen kylmää ja muuten koostumukseltaan varsin hämärää, mutta kuitenkin ihan suuhun pantavaa(!). Tässä vaiheessa myös laulut ystävästämme koskenkorvasta yleistyivät ja täydet kossu-pullot tekivät tuloansa jo tyhjennettyjen tilalle.

Alkoholista johtuen (arvelisin) myös miesten oma-aloitteisuus naisten auttamisesta pöydästä alkoi vähitellen hiipua. Ehkä kolmannella kerralla: anteeksi, anteeksi ANTEEKSI…haluaisin nousta pöydästä, alkoi tämä vasta kantautua miesten korvien ulottuville. Laulujen sanojen hahmottaminen alkoi myös vaikeutua. Omilla sanoilla siis mentiin tässä tapauksessa.

Pääruuan jälkeen oli tietysti jälkiruuan (sekä jallun tai baileys:in) vuoro. Jälkiruokana oli (ainakin omasta mielestäni) jotenkin valmistettu kokonainen omena kinuskikastikkeen kanssa. Omenan tiukkuusaste oli kuitenkin sen verran suuri, että sen paloittelu mitenkään oli äärimmäisen haastava operaatio. Jälkiruoka sen sijaan vain liukasteli lautasella ja ärsytti nälkäistä teekkaria.

Illan aikana käytiin myös esittelykierros läpi, mistä tosin en muista juuri mitään. Sitsien loppuessa, fuksien yleinen fiilis taisi olla aika mukava ja jatkoja odottava, minne sitten suuntasimmekin heti pöydästä ylös päästyämme. Jatkot pidettiin yhdessä biotuotetekniikan opiskelijoiden kanssa (tuttavallisemmin ja rehellisesti puu) Gorsussa.

Yleisiä kommentteja illasta:

- Päätoimittaja on rampa ja erittäin kännissä.
- Aussilla oli pervot laulut.
- Puulainen muija lesosi jatkoilla heidän tämän kevään korkeammista pisterajoista, eikä esitellyt itseään kuin miehille.
- Eräs tyttöfuksi jouduttiin raahaamaan pysäkille, koska hän käveli enemmän sivuttain kuin eteenpäin.
- Koskenkorva vei kuumeen ja laulamista estävän kurkkukivun pois.
- Fukseilla hyvä fiilis, kun uskalsi ensimmäistä kertaa aloittaa laulun.

- wuorikautiset esittää -

TAKAHUONEEN MUODONMUUTOS

Tämänkesäisen sisustussarjan avaus- ja päätösjakso vie meidät Espoon Otaniemeen Vuorimieskillan kiltahuoneen takahuoneeseen. Tuolla majaansa pitävät Vuorimieskillan vallankahvaajat ovat tylsistyneet hammaslääkärin odotushuonetta ja homekoulun väliaikaisluokkatilaa yhdistelevään sisustukseen ja pyysivätkin apua Wuorikautisten absoluuttisen värisilmän omaavilta design- ja viinanjuontiammattilaisilta. Toivomuksena oli, että tilassa täytyy pystyä silloin tällöin järjestämään kokouksia, säilyttämään sinne kuulumatonta kamaa ja tussitaulu täytyy heivata. Näillä eväillä lähdimme toteuttamaan muutosta, jonka budjetiksi oli varattu 15 euroa.

Niukan budjetin takia alkuvalmistelu ja suunnittelu täytyi tehdä

poikkeuksellisen kattavasti. Valmiiksi varastossa olevia tarvikkeita ei tarvinnut laskea mukaan budjettiin, koska rahastonhoitaja oli onnistunut kuolettamaan varastoarvot edellisen tilinpäätöksen yhteydessä hienostuneella kaksois-kirjanpitokikalla, propsit sinne. Ainoaksi materiaalihankinnaksi onnistuimme jättämään magneettimaalin uutta liitutaulua varten ja nyysseistä löytämäämme todella edullisen melkein loppuun kulutetun maalarinteippirullan.

Varsinaiset työt aloitettiin purkamalla länsiseinältä pois vanha tussitaulu ja hutera mappihylly. Länsiseinästä tulisikin koko muodonmuutoksen ydin, ja itseasiassa ainoa kohde

mihin oli varaa, muu takahuone jääköön sikseen. Seinän pintaväriksi valikoitui ekskulahjana saatu ajaton Tamrock-oranssi. Pääasiassa wikipediassa vietetyn nettihetken aikana huomasimme oranssin olevan sinisen vastaväri, joten pystyisimme ehkä perustelemaan valinnan muullakin kuin piheydellä, Hollanti-faniudella tai oranialaisveljeskuntasympatioilla, joista viimeinen olisi saattanut hyvinkin hermostuttaa kiltamme tasavaltalais-siiven, joka tosin nyttemmin työskentelee YIT:n palveluksessa.

Huokea maalarinteippimme ei riittänyt alkuunkaan kaikkeen peittämiseen, joten päätimme maalata lattialistat seinän väriseksi ja käyttää arvokkaaksi muuttuneen teipin oleellisuuksiin, kuten ovenkahvoihin, valokatkaisijoihin ja tulevan liitutaulun rajaamiseen. Huolimaton maalausjälki on toisaalta ammattipiireissäkin suosittua, tai ainakin näin saimme itsellemme uskoteltua.

Liitutaulun lisäksi saimme maalin nippanappa pienellä ohennuksella riittämään myös mappihyllyn pinnoittamiseen, joten uusi ilme ei jäisi parin pistekohteen varaan. Lisää kivoja yksityiskohtia muutettuun seinään tuo paikkaamattomat propun rei'ät, jotka tuovat tilaan aivan uniikkia industrial-fiilistä. Myös oranssi väri kontribuoi aivan uskomattomalla tavalla seinän pintavirheiden esiintuomisessa, eräskin vanha remontoija ei edes muistanut tuota yhtä isoa pahkuraa seinässä.

Lopputulos edustaa arkirealismia niukan budjetin rajoissa hienosti yhdistellen vanhaa teknologiaa (liitutaulu), vielä vanhempaan (tamrock-oranssi). Länsiseinän räikeä väri on kaiken lisäksi silmille niin tuhoisa, että kokousten läpivienti nopeutuu kummasti räikeän värin suorastaan sattuessa pidemmän päälle. Kaiken kaikkiaan muutos on ollu siis onnistunut.

Vuorimieskillan kiltahuoneella muodon-muutos on otettu innostuneesti vastaan, ja se nouseenkin aina aika-ajoin puheenaiheeksi. Mitä luultavimmin puheet jatkuvat pitkään tulevaisuuteen, ainakin siihen asti kunnes seuraava samat mittakaavat täyttävä muutos-projekti saadaan läpiviedyksi.

Toimarihaastattelu: Lukkari Esa-Pekka Räisänen

Wuorikautiset haastattelee-sarjan tässä numerossa haastateltavana on killan tuore lukkari Esa-Pekka Räisänen.

Wuorikautiset: Mikä sai sinut ryhtymään lukkariksi?
Esa-Pekka: Heti sitsikulttuuriin tutustuttuani tykästyin kovasti juomalaulujen laulamiseen. Aloin myös ihailla eri sitseillä lukkareiden taitoa aasinsilloin yhdistää mitä ihmeellisimpiä asioita ja tilanteita valmiisiin lauluihin. Niinpä sitten päätin tarttua tilaisuuteen ryhtyä lukkariksi kun sellainen minulle tarjoutui.

W: Oletko ollut tyytyväinen valintaasi?
E-P: Kyllä! Olen lukkarina kokenut monta hienoa sitsitilannetta ja saanut laulattaa kiltalaisia monessa hienossa tapahtumassa. Yksi hienoimmista muistoista on ehdottomasti fuksien Wappuinen laulukoe, siinä tunsi tosissaan tekevänsä merkityksellistä hommaa.

W: Mikä juomalaulu on lähinnä sydäntäsi?
E-P: Taskumatista löytyy niin monta hienoa laulua, että niistä on vaikea valita yhtä ylitse muiden. Yksi hienoimmista on välillä kovinkin ajankohtainen Elomme Päivät.

W: Mikä on mieluisin sitsijuomasi?
E-P:Ehdottomasti juomista jaloin, aveceista suloisin, yhden tähden.

W: Toimit tällä hetkellä myös ylioppilaskuntaviskaalina. Mitkä ovat tulevaisuudensuunnitelmasi kun virka loppuu vuoden vaihteessa?
E-P: En ole vielä kovin tarkasti miettinyt tulevaa vuotta, sillä mielestäni kesken olevat hommat pitää hoitaa kunnolla loppuun. Saattaa kuitenkin olla että killasta voisi vielä ensi vuodeksi löytyä jotakin pikku tekemistä lukkaroinnin ja opintojen oheen.

W: Meillä olisi sinulle vielä yksi lukijoilta tullut kysymys. Moni naislukijamme haluisi tietää mitkä piirteet kauniimmassa sukupuolessa saavat sinut syttymään?
E-P: Olen aina ollut heikkona itsevarmoihin ja rohkeisiin naisiin jotka uskaltavat rohkeasti sanoa mitä mieltä ovat. Ja kyllähän silmänruokakin maistuu.

VUODEN RAPU

Seuraavaksi kuullaan Vuoden Ravuksi valitus Petteri "Spede" Hallin mietteitä.

Onneksi olkoon, teidät on valittu Vuoden Ravuksi 2010. Miltä nyt tuntuu?
Tuntemuksiani kuvaa parhaiten Phil Collins -darra. Oma rapulani eroaa tästä valtavirran Phil Collins -darrasta siinä mielessä, että kukaan vastaantuleva ei näyttänyt Phil Collinssilta tai keneltäkään muulta ärsyttävältä henkilöltä, kuten tanssivalta säämieheltä. Oma Phil Collins -darrani sijoittui makunystyröiden ihmeelliseen maailmaan. En voinut syödä tai juoda mitään, koska kaikki maistui koskenkorvalta. Edes Jaffa ei mennyt alas, koska sekin maistui kossulta.

Millä keinoin palkinto kolahti kotiin?
Olin parannellut kisakuntoa pitkään ja hartaasti ja silmissäni kiilsi vain yksi asia, voitto. Aloitin kovan harjoituskuurin kaksi viikkoa sitten speksin reksysaunassa. Muutenkin harjoitin jo entuudestaan kovaa kuntoani korkean paikan leireillä (JMT 11 3 krs.) Onnistun ajoittamaan kisakuntoni huippuhetken juuri perjantaille 8.10, jolloin väsymys ja watutus olivat huipussaan.

Oliko muista juhlijoista vastusta kisassa?
EI!

Uskotko hyötyväsi tittelistä tulevaisuudessa?
Olen jo hyötynyt...

Miten aiot joka tapauksessa käyttää sitä hyväksesi?
Lue edellinen vastaus. ;)

Rantasaunan ympäristöä on usein rapujuhlien aikaan laatoitettu ahkerasti, missä urakka
tällä kertaa sijaitsi?
Muistaakseni ulkona puita halaillessa.

Mitä mieltä olit olutmarinoiduista ravuista?
Sanoohan sen jo Riemuellakin: "Oluessa, aina oluessa, Oluessa, aina rapuja."

Entä Serbian Pride-kulkueesta?
http://www.youtube.com/watch?v=HTN6Du3MCgI

AINA KANNATTAA LAHTEA:

KP:lle

Rapujuhliin

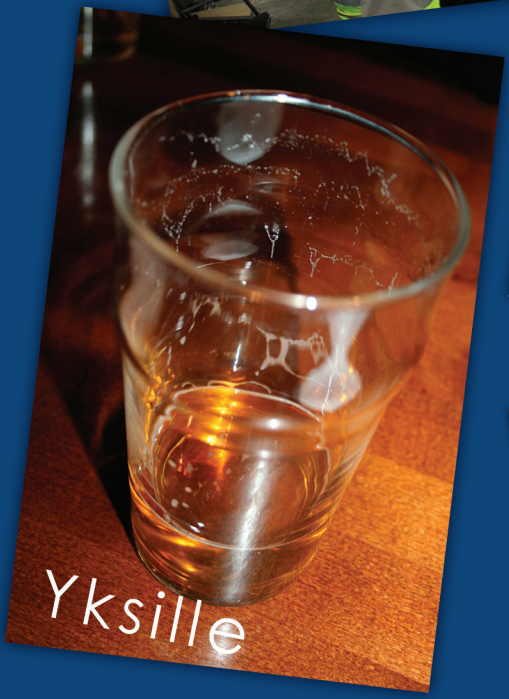

Yksille

tai töihin
vuosijuhliin...